GR.
DIV. OF PERIODICALS,
LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON D.C. 20540

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 36. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 25-го ЛЮТОГО 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 25, 1984 No. 36. VOL. XCI.

В РИМІ ВШАНУВАЛИ ПАТРІЯРХА В ДЕНЬ УРОДИН

Рим. — У п'ятницю, 17-го лютого, в день 92-их уродин Глави Помісної Української Католицької Церкви і Патріярха Йосифа, група українських Владик, священиків, сестер-монахинь, семінаристів і вірних вшанували його тут Богослужіннями, відвідинами та молитовними і мистецькими програмами.

Патріярх Йосиф

У пополудневих годинах в п'ятницю, в соборі св. Софії, Владики Мирослав Марусин, Мирослав Любачівський, Максим Германюк, Михаїл Гринчишин і Василь Лостен відслужили Архиєрейський Молебен в намірені Блаженнішого Патріярха. Їм сослужили 10 священиків, а відповідну проповідь виголосив Владика Любачівський. В Молебні взяли участь сестри, семінаристи та деякі вірні з кількох країн Західньої Европи. Присутні були теж Богдан Лончина, голова Українського Патріярхального Світового Об'єднання, і Олександер Пришляк, голова Українського Патріярхального Товариства в ЗСА.

Після Богослужения всі учасники групами, починаючи від Владик, відвідали Блаженнішого, в його помешканні і зложили йому побажання.

Цього ж дня відбулась також святкова зустріч в приміщеннях УКУ, під час якої вшановано день народин Патріярха присвяченою йому мистецькою програмою у виконанні семінаристів та доповіддю про „Три Софії" о. Дмитра Блажейовського, що її відчитав о. Іван Гарванко.

У неділю, 19-го лютого, Владики Максим, Михаїл і Василь відслужили Архиєрейську Службу Божу в намірені Патріярха, яку закінчено многоліттєвієм в його честь. Владики, священики і вірні знову відвідали Патріярха у його помешканні, а відтак взяли участь в полуденку. В імені Патріярха і про його життьовий шлях говорив о. шамбелян Іван Хома. На закінчення Владика Марусин заінтонував, а присутні відспівали многоліттєвіє в честь Патріярха Йосифа.

Появилася книжка Г. Снєгірьова

Торонто. — Заходами Громадського комітету для видання спадщини Гелія Снєгірьова та видавництва журналу „Нові Дні" тут появилася друком 492-сторінкова книжка цього замученого в ув'язненні КҐБ київського письменника — „Набої для розстрілу" та інші твори. Книжка має 216 ілюстрацій та видана в твердій оправі; мистецьке оформлення маляра Мирона Левицького.

Вступом до цього твору є велика стаття-розвідка „Феномен Снєгірьова" Василя Гришка, який і працював над загальноредакційним приготуванням книжки до друку з рамени редакційної колегії в такому складі: Олекса Веретенченко, Василь Гришко, Мар'ян Дальний (технічний редактор), Григорій Костюк та Надія Світлична.

У першій частині головним і найбільшим твором є „лірико-публіцистична розвідка" Снєгірьова про таємниці „справи СВУ" (1929-1930) — „Набої для розстрілу", („Ненько моя, ненько"). Другим важливим твором у цій частині є ширше відомий документальний нарис Снєгірьова „І чого оце я ляпаю"; до цієї частини належать також відомі відкриті листи Снєгірьова до державних керівників СССР та ЗСА. У другій частині книжки подані такі твори: „Народи мені трьох синів", „Розповідь особистого охоронця Першого секретаря" та „І 'бе' і 'ве'". Ці твори писані для „всесоюзного" читача в СССР російською мовою, переклав В. Гришко. У третій частині книжки подано мемуарно-біографічні силуети Г. Снєгірьова, що її написали на підставі взаємин з ним Віктор Некрасов, Зінаїда й Петро Григоренки.

Цю книжку — в ціні 20 долярів — можна замовляти, звернувшись на адреси в Америці: „Ukrainian News", 19411 W. Warren, Detroit, Mich., 48228; або: Illa Demydenko, 54 Oaklawns Dr., Rochester, N.Y. 14617. Чеки виписувати на Snehirov Fund. В Канаді: Novi Dni", Box 126, Post Station „N", Toronto, Ont., M8V 3S4, Canada.

З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ УНС

Ню Йорк. — Управа Об'єднання Українського Народного Союзу повідомляє, що 10-ий З'їзд Об'єднання відбудеться в днях від 10-го до 15-го червня 1984 року на Союзівці. Оплата за перебування на Союзівці (кімната і харчі) 95 долярів. Замовлення слід висилати на адресу управи Союзівки враз із завдатком в сумі 10 долярів. Програма З'їзду буде проголошена на наступній „Сторінці Об'єднання Сеньйорів". Адреса Союзівки: Soyuzivka, Forde more Rd., Kerhonkson, N.J. 12446.

Українська католицька парафія в Ню Гейвені

Ню Гейвен, Конн. (М.Я.). — Місцева українська католицька парафія в Ню Гейвені відзначуватиме цього року 75-річчя свого існування.

Для відзначення цієї події покликано до життя Ювілейний комітет, почесним головою якого є о. Роман Ґолемба, парох церкви св. Михаїла в Ню Гейвені. Головою Ділового комітету є інж. Роман Гижий, а секретаркою Гелен Столяр. Комітет підготовляє ювілейну книжку з історією парафії та місцевої української громади. Заплянованo теж ряд імпрез, між іншим, пікнік в липні ц.р. Кульмінаційною точкою святкувань будуть Торжественні Богослуження, а після них бенкет в неділю, 4-го листопада 1984 року.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ закордонних справ затвердила номінацію Вілліяма Вилсона на першого амбасадора З'єднаних Стейтів Америки до Ватикану, не зважаючи на широкі протести євангельско-баптистських та інших релігійних громад, які вважали, що нав'язання повних дипломатичних відносин Вашінґтону з Ватиканом є вмішуванням держави до церковних справ. Досі при Ватикані діяло тільки бюро зв'язків, що його довго очолював В. Вилсон. Одиноким членом, що стримався від голосування на комісії був Джессі Ґелмс, республіканець з Північної Каролайни. Комісія відіслала своє рішення на голосування повного Сенату.

МОСКВА ПРОПОНУЄ ПОВЕРНУТИСЬ ДО ПОЛІТИКИ ДЕТАНТУ

Москва. — Газета „Правда", орган ЦК КПСС, помістила у числі з 19-го лютого ц.р., довшу редакційну статтю, в якій говориться, що Совєтський Союз готовий розпочати переговори про відпруження у відносинах Совєтського Союзу із З'єднаними Стейтами Америки з передумовою, що президент Роналд Реґен і його Адміністрація будуть вести переговори на основі рівности і „принципіяльного збереження безпеки обидвох сторін".

Москвичам, західнім спостерігачам, а зокрема американським політикам, кинулась в очі відсутність раніших нападів „Правди" на ЗСА і президента Р. Реґена особисто, натомість нове керівництво у Кремлі під зверхністю нового генерального секретаря ЦК КПСС Константина Черненка, наказало мабуть вставити на це місце фразу, що „СССР дуже рішучо і здецидовано вживатиме різних заходів для скріплення взаємодовір'я між народами, зокрема між СССР і ЗСА".

Політичні спостерігачі й аналітики звертають увагу у зв'язку з появою незвичайної на Заході статті у совєтській пресі, що становище СССР було опубліковане шість днів після того, як К. Черненко замінив на пості генерального секретаря Юрія Андропова. В редакційній статті підкреслюється факт, що під час короткої зустрічі К. Черненка з віцепрезидентом ЗСА Джорджом Бушом, який репрезентував Америку на похоронах Андропова, вже була мова про потребу відновлення кращих відносин і евентуального повернення до політики детанту в майбутньому, якщо справи будуть корисно розвиватися.

Аналітики звернули також увагу, що у згаданій статті взагалі відсутня вимога СССР, щоб ЗСА забрали свої нуклеарні ракети середнього засягу Першінґ-2 і крилаті з країн Західньої Европи. Така вимога раніше, за владування Андропова, була передумовою започаткування нових переговорів і поправи відносин між обидвома країнами.

На думку одного західнього дипломата, який не бажав бути названим і на якого покликається пресове агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел, теперішні лідери СССР бажають говорити з представниками ЗСА про всі аспекти відносин і співпраці, а не тільки про редукцію міжконтинентальних нуклеарних ракет, чи ракет в Західній Европі.

Американські дипломатичні джерела в Москві підтвердили такі чутки, які, якщо вони правдиві, говорять про бажання Москви повернутись до часів детанту з якого, як відомо, СССР дуже скористав в кожному відношенні.

Жидівські екстремісти заповіли „війну" проти совєтських місій

Ню Йорк. — В четвер раннім ранком, 23-го лютого, десь приблизно о год. 3:15 совєтськими забудуваннями на Бронксі, частині Ню Йорку, потрясли три вибухи.

На огороженому високим залізним парканом подвір'ї, береженому сторожами і електронічною апаратурою, загорівся автомобіль, хтось викликав пожежну сторожу, яка, однак, не могла дістатись до середини мешканевого комплексу, у якому живуть совєтські дипломати і їхні родини. Хто ще живе там і які апарати вмонтували там совєтські органи безпеки КҐБ, ніхто не знає. Пожежна сторожа через паркан пробувала погасити вогонь горіючого автомобіля, але заїхати до середини їм не дозволили совєтські охоронці.

Відразу по вибухах хтось телефонічно „признався" в імені „Жидівської групи акції" до виконання замаху на совєтські інсталяції і заявив, що вестиме „війну" із совєтами поки вони не звільнять політичного активіста Анатолія Щаранського й не перестануть переслідувати жидів в СССР.

Поліційні речники заявили, що невеликі бомби були вмонтовані у трьох місцях великого автомобіля типу „Плимут", запаркованого на парковій площі всередині мешканевих комплексів. Замаховці знали своє діло, — заявили речники поліції, — і знали коли і як наступить експльозія. Два совєтські охоронці старалися самі погасити вогонь при допомозі ручних вогнегасників.

Виконавці замаху назвали себе „Жидівською організацією акцій". Це недавно зформована група активістів, які поставили собі за завдання перешкоджати у відношені співпраці між ЗСА і СССР так довго, як довго совєтський уряд не погодиться на виїзд трьох мільйонів жидів за кордон. О годині 12:30 по полудні група скликала пресову конференцію під совєтською місією до ОН на 67-ій вулиці і там Віктор Венсір, який назвав себе головою групи, відчитав офіційну заяву, в якій заперечив причетність цієї групи до вибухів у совєтській будівлі і дворі, але сказав, що група співчуває тим, що це вчинили.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „Туркменская іскра", яка виходить у столиці совєтської центральноазійської республіки Туркменії Ашхабаді, повідомила, що совєтські власті звільнили в туркменському місті Мари російського православного священика Пйотра Рассоху і заборонили йому проводити будь-яку релігійну діяльність. Совєтські власті сфабрикували обвинувачення проти священиків, в якому говориться про розкрадання священиком церковних грошей, нелегальне продавання свічок тощо.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц звернувся в середу, 22-го лютого, до уряду Нікараґуа з проханням дозволити на міжнародний нагляд над проведенням президентських і парляментських виборів у цій країні, які назначені на 4-го листопада цього року. Він висловив сумнів у чесності проведення таких виборів сандіністами. Секретар Шулц відмовився давати заяви про майбутню допомогу протисандіністським повстанцям у випадку їх поразки у чесних виборах. Спочатку треба подивитися, чи ці вибори будуть чесні, а щоб вибори в Нікараґуа були чесні, потрібно ще зробити дуже багато, — сказав Шулц.

РЕЧНИК НАЦІОНАЛЬНОГО парку Деналі повідомив, що рятівні гелікоптери безуспішно шукають пропавшого ще в четвер японського сміливця, одинокого альпініста, який вирішив сам зробити сходження взимку на найвищу вершину Аляски гору МекКінлі. Останній раз бачили японського альпініста Наомі Уемуру минулого четверга. В суворих умовах Аляски на висоті 16,000 футів дуже мало надій на врятування Уемури. Найвищу точку Північно-Американського континенту здобуто вже зимою, але тільки групами альпіністів. Одиноко ніхто ще не здобув її взимку. Уемура робив першу спробу зробити це сам.

В ЛИВАНІ ПОГОДИЛИСЬ НА НОВЕ ПЕРЕМИР'Я

Бейрут, Ливан. — Збунтовані частини ливанської армії, які перейшли на сторону шіїтів і друзів, появилися знову на вулицях західнього Бейруту, але тепер уже під контролею лідерів мусулманської міліції, які борються проти уряду президента Аміна Ґемаєля.

Ці збунтовані частини відмовилися виконувати накази Ґемаєля ще 6-го лютого, як ливанський уряд втратив контролю над західнім Бейрутом.

В останніх повідомленнях з Ливану говорять, що всі ворогуючі сторони погодилися прийняти савдійський плян замирення в Ливані.

В Раді Безпеки ОН також погодилися прийняти французьку пропозицію заміни сил миру в Ливані військами ОН.

В іншій події ізраїльські літаки знову збомбардували бази палестинців у горах на схід від Бейруту. Це вже третій рейд ізраїльських літаків на становища палестинців у цьому районі впродовж цього тижня. Збомбардовані були знову становища палестинців навколо Бамдуну, який перебуває під контролею міліції друзів.

Згідно з даними західніх розвідок, понад 40 відсотків ливанської армії, загальна кількість якої 37,000, відкрито підтримують протиурядову мусулманську міліцію або відмовилися виконувати накази уряду Ґемаєля.

Роз'їжджаючи по вулицях західнього Бейруту в броневиках, вояки збунтованих частин по дружньому вітали переважно мусулманських мешканців західнього Бейруту, населення також з ентузіязмом вітало колишні частини ливанської армії в новій ролі.

Головним лідером мусулманської міліції в західньому Бейруті є Набіґ Беррі, його заступником є лідер друзів Валід Джумбалят. Вони обидва називають збунтовані частини ливанської армії під їхньою командою „справжньою національною армією Ливану".

Західні кореспонденти повідомляють, що в західньому Бейруті все перемішалося — урядове з бунтарським, мусулманське з християнським, навіть військові частини під командуванням нових господарів західнього Бейруту одягнуті в усі можливі військові та невійськові форми — навіть американської морської піхоти, французьких парашутистів та італійських військ.

Іран загрожує Гормузькій протоці

Нікозія, Кипр. — Західні кореспонденти повідомляють, що Ірак заявив у середу, 22-го лютого, про те, що Іран розпочав великий наступ на південному відтинку фронту з метою зайняти іракський порт вивозу нафти Базру, загрожуючи Гормузькій протоці.

Іракське радіо повідомило, що цього наступу на оборонні становища на схід від порту Базра сподівалися вже давно. Іракське командування сказало, що наступ відбитий і ворожі війська потерпіли великі втрати в живій силі та військовій техніці.

Теґранське радіо також повідомило про початок великого наступу іранських військ у районі на північ від Базри. Іранські повідомлення говорять про успіхи. Наступ розпочався ще минулого четверга, і іранські війська просунулися понад 10 миль до важливого шосейного шляху, який зв'язує північні райони Іраку з південними. Іранці говорять, що вони прорвали іракські оборонні становища і перейшли іракський кордон у трьох місцях, підійшовши до іракського міста Алі Ґарб.

Урядові іракські джерела говорять, що наступ іранських військ на північ від Базри є лише прикриттям ще більшого наступу на саму Базру.

Шосейна дорога, яка з'єднує Баґдад з Базрою, дуже важлива стратегічна артерія Іраку, опинилася тепер під прямою загрозою. Ця магістраля служила дотепер основним шляхом перекидання іракських військ і військових матеріялів на різні відтинки ірансько-іракського фронту. Самозрозуміло, що втрата або перервання такої важливої магістралі завдасть відчутний удар по воєнних можливостях Іраку.

На своїй останній пресовій конференції президент Роналд Реґен виразно заявив, що у випадку виконання іранських погроз заблокувати Гормузьку протоку в Перській затоці з огляду на війну з Іраком, тоді американські та союзні військовоморські сили, які вже знаходяться там, зуміють забезпечити безперебійне постачання арабської нафти до Японії, Західньої Европи та до ЗСА.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В ҐАЛЕРІЇ "МАЯНА"

Ню Йорк. — В неділю, 26-го лютого ц.р., від год. 1-6-ої по полудні тут в галерії „Маяна", при 21 Схід 7-ма вулиця, тел.: (212) 477-2714, відбудеться виставка праць Слави Ґеруляк, Омеляна Мазурика, Михайла Стафиняка, витинанки Віри Вовк.

В АМЕРИЦІ

ВЕРХОВНИЙ СУД ВИРІШИВ, що компанії, особливо ті, які стоять напередодні банкрутства, можуть анулювати договір з профспілкою чи профспілками, якщо керівництво компанії чи корпорації вважатиме, що такі заходи можуть врятувати установу від цілковитої фінансової руїни. Проти такого рішення негайно запротестувала найбільша профспілка Американська федерація праці — Конгрес індустріяльних організацій (АФЛ-КІО), екзекутивна Рада якої якраз тепер відбуває свої наради на Фльориді. З другої сторони корпорації і компанії прийняли рішення Верховного Суду з полегшою, бо, на їхню думку, профспілки зруйнували вже багато різних компаній і ледь не спричинились до катастрофи автомобільної індустрії ЗСА, якщоб не втручання Уряду, який, наприклад, у випадку корпорації Крайслера, відіграв вирішальну ролю не зважаючи на риск при уділенні високих мільйонових низьковідсоткових позичок.

В СЕРЕДУ, 22-ГО лютого ц.р., розпочалися формальні **дебати над законопроєктом про введення кари смерти на** федеральному рівні. Очевидно законопроєкт має багато противників в Палаті Репрезентантів і Сенаті. Сенатор Карл Левін, демократ з Мишиґену закликав і перестерігав сенаторів перед прийняттям такого законопроєкту, який передбачає вбивство людей. Спостерігачі звертають увагу згаданому сенаторові і багатьом іншим противникам цього законопроєкту, що невинні люди вже гинуть і то масово з рук злочинців, які з дозволу суду ходять вільно по вулицях великих міст і несуть страх та переполох серед населення. Оборона злочинців, є фактично обороною самого злочину, заявляють прихильники законопроєкту, який передбачає кару смерти за зраду батьківщини, нанесення шкоди обороні ЗСА, замір вбивства чи вбивство Президента, передання важливих секретів ворожій до ЗСА країні тощо.

СЕНАТОРИ ВИСЛОВЛЮЮТЬ ПРИЗНАННЯ УНСОЮЗОВІ У ЙОГО 90-РІЧЧЯ

Крім привітань від президента Роналда Реґена і віцепрезидента Джорджа Буша з нагоди 90-річчя УНСоюзу, до Головної Канцелярії в Джерзі Ситі, Н. Дж., на руки головного предсідника д-ра Івана Флиса, наспіли привітання зі словами признання, листи від сенаторів, губернаторів та членів Палати Репрезентантів ЗСА, як теж від ієрархів Українських Церков, крайових і міжкрайових організацій і установ. В цьому і в наступних числах „Свободи" поміщуватимемо вибрані уривки з цих листів-привітань.

„...Як найстарша і найбільша братська організація УНСоюз заслуговує на подив і похвалу за свої досягнення для добра української спільноти. Ваша організація може бути прикладом для всіх тих, які стремлять до братерства..."

БИЛЛ БРЕДЛІ
Ню Джерзі

„....Ви можете бути горді з вашої служби, а рівночасно проводу, який ви дали українсько-американській громаді, зокрема у стейті Ню Джерзі. Успішно переставитися на американський спосіб життя і на американське горожанство незвичайно важко імігрантам з цілого світу, але саме це переставлення є успіхом нас як нації. УНСоюз — відомий із своєї виховної, культурної і розвагової діяльности для імігрантів з України. Він допоміг будувати їм багатше і більш змістовне життя і цим причинився до розбудови сильнішої Америки..."

ФРЕНК ЛАВТЕНБЕРҐ
Ню Джерзі

„....УНСоюз виріс до організації, що відіграє провідну ролю в українській спільноті ЗСА і Канади. Його культурні та інші акції, що УНСоюз спонзорує і розвиває, створюють ключовий зв'язок поміж українцями цього континенту. Бажаю УНСоюзові, щоб його майбутнє було так успішне та динамічне, як було минуле..."

ДАНІЄЛ МОЙНИГЕН
Ню Йорк

„....УНСоюз відіграв преважливу ролю у допомозі українським імігрантам пристосуватися до нового життя в Америці. Він служить їм у різних видах, але найголовніше своїм дружнім привітанням у хвилині їхніх перших кроків на американській землі. УНС дає допомогу українським імігрантам та їхнім родинам впродовж їхнього життя в цій країні, а через свої численні публікації допомагає єднати всіх українців, розкинених по світі..."

АЛФОНС Д'АМАТО
Ню Йорк

„....На мене вже здавна справляє велике враження праця УНСоюзу для вдержання української спадщини в ЗСА і для невтомної боротьби за волю і незалежність України. На мене також справляє велике враження ця праця, яку виконує УНС для добра своїх членів по всіх містах і закутках ЗСА. Традиція допомагати своїм землякам так у їхніх щоденних потребах, як і в трагічних життьових ситуація — це частина української спадщини, перещепленої на американське життя. І саме це треба високо цінити і зберігати..."

ЧАРЛЗ Г. ПЕРСІ
Іллиной

„....УНСоюз виконав величезну роботу впродовж останніх 90 років. Кожний і кожна з вас можуть бути горді з тієї повної посвяти служби, яку ви даєте українсько-американській спільноті. Ваша організація дала багато культурних, виховних і соціяльних користей для членів цієї спільноти і за це вам належиться признання..."

ЕЛЕН ДІКСОН
Іллиной

„....Ваша організація зробила багато, щоб плекати культуру і добробут своїх членів та української спільноти, як також багато для того, щоб вдержувати зв'язок поміж всіми українцями в ЗСА та в цілому вільному світі..."

АРЛЕН СПЕКТЕР
Пенсильванія

„....Ви маєте всі причини бути гордими із цієї вирішальної ролі, яку ваша організація відіграла впродовж років у вдержанні української культури та ідентичности в Америці. Як уродженець Клівленду, я дуже добре здаю собі справу із великого вкладу українських американців у моє родинне місто і в мою країну. Хочу також підкреслити шляхетну працю, що її виконує УНС і ціла українсько-американська спільнота у піддержці переслідуваних українців на терені СССР. Тому я вповні піддержую вашу працю в ділянці оборони людських прав..."

ГОВАРД М. МЕЦЕНБАУМ
Огайо

„....Ґратулюю УНСоюзові з осягненням його 90-річчя. Моя дружина Анна і я сердечно ґратулюємо за всі досягнення в минулому і бажаємо продовжувати працю серед українців в цій країні на многі, многі літа..."

ДЖАН ҐЛЕНН
Огайо

Закінчення на ст. 3.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00.
Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безглузда війна

Вже понад три роки ведеться кривава війна між двома державами на Близькому Сході, а саме між Іраном і Іраком. Іран, як відомо, не належить до арабського світу, хоч має таку саму ісламську релігію що і Ірак, населення якого є арабського походження. Якщо йдеться про чисельність населення, то Іран має біля 40 мільйонів душ, тоді коли Ірак нараховує 14 мільйонів.

Відколи Іран опинився в руках ісламських екстремістів під проводом аятолли Хомейні, ця країна почала конфлікт з Іраком за якісь точно неозначені „промахи", що їх мав нібито допуститися Ірак у відношенні до Ірану.

На ділі справа в чому іншому. Як відомо, Іран і Ірак є чи не найбільшими продуцентами нафти, з якої користає західній світ. Хомейні, який виявив свій блискучий талант як шантажист і терорист, вповні зрозумів значення цих двох країн щодо продукції нафти. Тому він за всяку ціну захотів якщо не цілком підбити Ірак, то бодай знищити його життєздатність і наставити такий маріонетковий уряд в Багдаді, що міг би бути під всецілою контролею Тегерану.

Хомейні знає, що Гормузька протока при гирлі ріки Евфрату, де є важливі пристані для вивозу нафти — Базра, по стороні Іраку, і Абадан, на іранській території, — є дуже важливою. Якщо цю протоку, під контролею Ірану, замкнути, ввесь експорт нафти у світ буде цілком замкнений.

Цікаво, що великі потуги, як ЗСА, СССР, Великобританія і Франція, приглядаються пасивно до ірако-іранської війни, начебто це була чисто місцева справа, а не стратегічний пункт, який в руках такого шантажиста як Хомейні може довести до ґльобальної кризи у відношенні до нафти.

Так і в такому сенсі треба розуміти тривогу президента Реґена та урядів Великобританії, Франції й інших держав світу, які імпортують нафту з Іраку. Президент Реґен у своїй пресовій конференції в середу, 22-го лютого ц. р., заявив, що американський Уряд сконцентрував великі морські сили, включно з літаконосцем „Мідвей", біля Гормузької протоки. З Лондону теж повідомляють, що Великобританія висилає два воєнні кораблі та неозначену кількість літаків-боєвиків.

Як у Лондоні, так і у Вашінґтоні є переконання, що Іран в руках Хомейні може дійсно замкнути Гормузьку протоку, щоб тим робом припинити експорт іракської нафти та спаралізувати ряд західніх держав, включно з Америкою, яка також імпортує велику кількість іракської нафти.

Поведінка Москви — вірна єхидній московській тактиці: вона продає зброю для обох воюючих країн, очікуючи на евентуальну прогру однієї з них, щоб тоді перетрактувати з переможцем. Від більше одного сторіччя Москва має великі апетити на Іран, цебто колишню Персію. У минулому сторіччі російські війська були навіть захопили північну частину Ірану, включно зі столицею Тегран.

Після закінчення Другої світової війни Сталін також хотів скористати із загального замішання у світі й післав був кілька дивізій в Іран, але на категоричний спротив президента Трумана Москва скоро відтягнула свої окупаційні війська.

Тому то захоплення Афганістану совєтськими військами в грудні 1979 року є нічим іншим тільки спробою Москви оточити Іран з тією думкою, що раніше чи пізніше ця країна перейде під московський тоталітарний режим.

Це є напевно на думці президента Реґена і прем'єр-міністра Марґарети Тачер, які висилають свої морські і летунські сили до Перського заливу для ударемнення плянів Хомейні і в дальшому також плянів Москви.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц признався, що Уряд вдержував кілька років тому безпосередній зв'язок з Палестинською Визвольною Організацією, але переговори тоді не принесли жадних результатів і Вашінґтон перервав їх, без попередження Ясіра Арафата, лідера ПВО. Шулц, виступаючи на переслуханні сенатської комісії для закордонних зв'язків заявив, що в 1981 році і в травні 1982 року інсували контакти між Державним департаментом і ПВО, але від того часу жадних розмов чи зв'язків з тією організацією не було. Представники Уряду, які вели безпосередні переговори з Арафатом, перевіряли тільки можливості чи дійсно за посередництвом ПВО можна приспішити справу замирення на Близькому Сході.

Микола Бараболяк

ПОЛІТИКА „БУКА І МОРКВИ" — ПРИБОРКАННЯ ЧИ ДЕТАНТУ?

Американська зовнішня політика постійно коливається між „контейнментом" а „детантом". Немає в ній сильного стрижня головно тому, що вона постійно закладник внутрішньої політики. Її напрямні залежні від того, як далеко до президентських виборів. Зараз після тих виборів вона відважніша, більш незалежна. Перед виборами вона притихає. Це наглядне не тільки в політиці ґльобального засягу (в стосунку до совєтів), але і реґіональній політиці (на Близькому Сході).

Президент Реґен був донедавна дуже бойово наставлений супроти совєтів, він погрожував, вживав гострі слова. Його політику можна було б схарактеризувати як політику приборкання — „контейнменту". Але прийшла неґативна реакція в Европі проти такого роду політики. Женевські переговори про обмеження ракет середного засягу в Женеві застрягли, і врешті совєтські делеґати покинули ці переговори. Це сконфузило американську сторону. Прийшли заяви з американської сторони з висловами жалю з того приводу, з запрошенням совєтів повернутись, із обіцянками уступок. Словом — американська сторона пом'якшала.

Ми схвалюємо американську зовнішню політику, коли вона бойова, „контейнментова", і ми обурюємось, коли політика хилиться до „детанту". Ми так реаґуємо, бо ми не відповідальні за неї, і все ще віримо, що „чим гірше, тим краще" для нас. Та не така то проста справа. Політика „контейнменту" в п'ятдесятих роках, навіть до початку шістдесятих, виправдувала себе. Коли ж совєти ставали сильнішими в нуклеарній зброї, а оті війни — зразу корейська, а відтак в'єтнамська, — показали, що Америка не сміє розтягати свої сили надто тонко по цілому світі, де приходиться їй протиставитись совєтським впливам, — тоді зродилася політика „детанту.

За часів президента Ніксона, підо впливом політичної філософії Кіссінджера, прийшло зформулювання нового підходу в американській зовнішній політиці — політики „бука і моркви" — (sticks and carrots), або інакше „кнута і пряника". Її завданням було вже не „приборкати" Совєтський Союз (на те вже запізно — нагода проминула в 1945-1948 роках!), а утримати рівновагу сил, щоб совєти не стали сильнішими від ЗСА. Ніксон нав'язав стосунки з червоним Китаєм; прийшла мода дивитись на світ не як на споляризований (СССР проти ЗСА), а як на пентаґональну систему п'яти сил — СССР, ЗСА, Японія, Західня Европа і Китай. З притягненням до міжнародної політики гри Китаю дещо закинено ідеологічний принцип у міжнародній конфіґурації сил: прийнято принцип можливости співпраці з одними комуністами проти других. Втягнуши до політичної гри Китай, погрожувано совєтам у той спосіб може більш ефективно, ніж нуклеарною зброєю, але водночас наставлено їм теж і „моркву". За співдіяння в ліквідації в'єтнамського фронту прибіцяно їм кредити і пожвавлення торговельних стосунків (головно постачання збіжжя і деяких здобутків індустріяльної технології), а все це з інтенцією спонукати їх прикоротити темпо їхніх зброєнь, яке досягало карколомних розмірів у час, коли в наслідок в'єтнамської катастрофи в країні прийшла пацифістична хвиля проти зброєнь. На такий хід політики вплинуло і те, що економіка ЗСА була надто виснажена після видатків на війну у В'єтнамі. Не було це цілковитим відреченням від політики „контейнменту", а радше пристосуванням політики до дійсности. Чималу ролю у формулюванні цієї політики пів-на-пів „контейнменту" і „детанту" відіграла Німеччина за влади канцлера Віллі Брандта, яка заступала погляд, що Москву нині не можна побити збройно, а радше треба пробувати розкладати її знутра, через торговельні і культурні зв'язки зі Заходом, показуючи совєтським людям, якою нікудишньою є совєтська політика й економічна система в порівнянні з Заходом.

Кіссінджерова рецепта політики „бука" і „моркви" в ході років не виправдала себе. Завинило в тому багато факторів, із котрих чи не найбільш неґативним було суперництво між Адміністрацією і Конґресом у встановлюванні політичних прі-

Закінчення на ст. 4.

Оксана Керч

ЛЕСЯ УКРАЇНКА В СОРБОНІ

Дуже невелика українська громада в Парижі успішно працює в одній з найважливіших ділянок діяльности нашої еміґрації. Більш як скромне число українських інтелектуальних працівників тут знайомить французький науковий світ з творами українських культурних діячів, з нашою нефальшованою історією, культурою, пам'ять якої старанно затирає московсько-совєтська політика, не допускаючи в вільний світ найменшої згадки про національну Україну. До значних успіхів цієї групи належать конференції в славетному паризькому університеті Сорбона.

Темою таких конференцій є українська історія, література, наука. Вже відбулися в Парижі конференції присвячені історії України, філософові Григорієві Сковороді, Іванові Франкові, а в минулому році — Лесі Українці. У конференції брали участь не лише українські професори різних університетів у світі, а й визначні французи, в тому французький славіст, професор Сорбони Мішель Кадо (організатор конференції), та проф. Жак Морель. Матеріяли конференції — доповіді 14-ти професорів, завдяки університетові Сорбони та Українському Вільному Університетові в Мюнхені, вийшли у 1983 році чепурною, на 196 сторінок книжкою.

Цікава історія наближення українського інтелектуального світу до Франції. Колись, за часів Вольтера, українці, як козацька нація, були добре відомі в світі й ніхто нас не змішував з росіянами. Але настирлива праця московської аґентури, підкріплена щедрими царськими подарунками, витіснила добрі впливи й симпатії до козацької держави і до славних запорожців. У XX сторіччі вдалося українським еміґрантам здобути в Школі східніх мов при Сорбоні катедру української мови та історії, яку після смерти Іллі Борщака очолювала його учениця Марія Шерер; а коли вона відійшла на пенсію, — катедру історії очолює проф. Аркадій Жуковський, а літератури — проф. Омелян Круба.

Нелегко було переконати французький науковий світ про існування окремої нації, не „півдня Росії". Навіть проф. Мішель Кадо, сьогоднішній приятель української науки, не чув нічого про Україну та її літературу. Його докторантці Ользі Вітошинській було не легко переконати його в протилежному до його відомостей з ділянки славістики. Аж на прикладі творчости Лесі Українки, особливо її п'єси „Камінний Господар", — переконання професора різко змінилися — він став гарячим прихильником поневоленої, але не скореної України.

Перед нами книга „Праці конференції про Лесю Українку", видана Сорбоною і УВУ. В ній поміщені доповіді 14-ох професорів різних університетів Америки, Франції та Німеччини над різними аспектами життя, діяльности та творчости великої поетки. Автори праць заторкнули дуже цікаві сторінки Лесиного життя, її політичну діяльність, літературну творчість, журналістичну та працю літературного критика. В них виявляються дуже різнородні обдарування Лесі Українки й викриваються не лише для французів пребагаті нюанси короткого, але сповненого кипучої творчої діяльности життя.

В передмові проф. Кадо прирівнює Лесю Українку до знаменитих представниць французької культури — Жорж Занд, Колєт та Сімоне де Бовуар, також згадуючи Марію Башкірцеву. Проте якими блідими виходять ці жінки в порівнянні з Лесею Українкою! Вони мали всі можливості для вияву свого таланту, а написали твори відносно невеликого значення. Вони виросли в творчій атмосфері у вільній країні — країні „волі, братерства і рівности", а Леся Українка — в „тьмі неволі", в атмосфері тотального придушування вільного вислову, насильної русифікації, за якою в столиці України тільки пара родин (Косачі, Лисенки, Старицькі, Стешенки та ще дехто) розмовляли рідною мовою, чим викликали з боку російської поліції погрози й догани.

Варто перечислити теми і прізвища авторів праць, щоб збагнути, якої широчини набули студії різних аспектів життя і творчости Лесі Українки, що могли показати французькому світові феномен української душі.

А. Жуковський вияснює місце Лесі Українки в національному русі; В. Косик змальовує епоху Лесі Українки; Б. Феденко оцінює політичні праці поетки; Жак Морель зупиняється над мітом Дон Жуана, що став темою драми „Камінний Господар"; К. Митрович насвітлює філософічні аспекти творчости Лесі Українки; В. Янів порівнює проблему родини в „Лісовій Пісні" Лесі та „Тінях забутих предків" М. Коцюбинського; Яр Славутич зупиняється на метафорі в творах Лесі Українки. Порівняльна аналіза І. Качуровського має поетичний наголовок: „Покірна правді й красі"; відношення Лесі Українки до „Плеяди" обговорює Б. Куропась; Р. Жилавий порівнює виступ проти деспотизму в творах Віктора Гюго й Лесі Українки; вплив творчости Лесі Українки на літературний ренесанс XX століття розглядає Оксана Драй-Хмара Ашер; Леся Українка та французька література в епосі є темою праці Б. Глинського; тему конфлікту ґенерації подає О. Вітошинська; А. Вирста оцінює Лесю Українку як етномузиколога.

Книжку закриває післяслово В. Янева та коротка біографія поетки, виписана Ольгою Вітошинською з „Хронології життя і творчости" — монументальної праці про Лесю Українку її сестри Ольги Косач-Кривинюк. В кінці є перелік творів Лесі Українки, що появилися при житті поетки; чотири світлини з родинного альбому поетки й групова фотографія учасників згаданої конференції перед входом до Сорбони, старовинного паризького університету.

Заслужено втішається словами признання і вдячности професорів Кадо і Мореля за її невсипущу енергію і завзяття д-р Ольга Вітошинська, бо це вона „провела" Лесю Українку до сальонів французької науки.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наших і не-наших спортовців

XIV Зимові Олімпійські Ігрища вже за нами. Скінчилися довгі години при телевізійному апараті, які не одні з нас просиджували, захоплюючись близьким до наших гір засніженим краєвидом і мистецтвом поодиноких виконавців.

Як добре, що у затишку власних домів ми могли без різниці віку та життьових зацікавлень на два тижні погрузнути у прекрасне видовище зимових спортових змагань, подивляти атлетичну заправу змагунів, радіти їхніми успіхами та співчувати з приводу невдач.

Але при тому скільки різних, прерізних думок насувалося на протязі тих двох тижнів. Скільки різних поглядів на те, хто ті учасники Олімпіяди і як представляється у тих змаганнях національне питання.

Очевидно нам найближча була проблема участи у Зимових Ігрищах „наших" спортовців.

Коли першого дня ми з надіями і вичікуванням слідкували за змаганнями в гокею поміж ЗСА і Канадою, відразу стало рубом питання, кого ми, українці, вважаємо „своїми". Уявіть собі лише, що молоді американські горожани-українці з жалем прийняли факт, що „наші програли", а рівночасно молоді канадські українці раділи, що „наші виграли".

На протязі дальших днів олімпійських змагань не одне із прізвищ учасників із СССР насувало здогад, що тут знову виступає українець під прапором молота і серпа, а коли населення Югославії захоплювалося несподіваною срібною медалею свого земляка Юрія Франка у не одного з нас защеміло серце: „А може це наш?", „Може він десь із наших сторін Югославії?".

От так ми в більшості подвійно переживали цю XIV Олімпіяду. І так переживаємо кожні міжнародні змагання і так будемо переживати близьку вже Літню Олімпіяду в Лос Анджелесі. Там, либонь, ряд здогадних спортовців українського роду буде ще довший і більший.

Але вони завжди і всюди під чужими прапорами, для чужих, а не своїх змагаються і добувають славу.

А так хотілося б уже раз мати таки справді наших спортовців, що як українці вибиваються своїми осягами на передові місця і як українці змагаються у міжнародних змаганнях, здобувають медалі та підкреслюють світові свою національність, коли вже не державність. Здається, однак, що наше задушевне бажання, яке напевно не в одного було в часі оцих двох останніх тижнів, це міраж, який час від часу появляється та розпливається у порожнечі. А нам не залишається нічого іншого, як далі захоплюватися нашими-ненашими спортовцями, з нетерпінням очікувати пори, коли наші спортовці зможуть виступити в олімпійських змаганнях під своїми власними українськими прапорами.

О-КА

Мова Ісуса Христа сьогодні

Апостоли розмовляли з Христом і Він їм відповідав мовою, яку тепер філологи називають мертвою. Ця „мертва" мова живе тільки в старих текстах. Її вивчають філологи в деяких університетах.

Одначе ця мова не зовсім „мертва". Нею щодня розмовляють люди, цією мовою розносять плітки і галасують діти. Цю мову можна почути в малих загублених сирійських гірських селах. До тих сіл дістатись нелегко. Вони лежать у малодоступних горах. Там мешканці говорять західньо-арамейським діялектом. Цією мовою говорили за Христа в цілій римській Палестині.

Мешканці згаданих сіл, очевидно, знають арабську мову, але між собою залюбки порозуміваються старим діялектом. Цю мову решта населення Сирії не розуміє. Цей діялект затримався тільки завдяки відсутності зв'язку з рештою світу у гірських селищах. Тут також відіграла ролю сильна релігійна християнська традиція.

В одному з таких сіл є греко-католицький манастир. Його побудовано у IV столітті по Христі. Вірні у костьолі цього манастиря моляться мовою Христа; мешканці горді тим, що молитва „Отче наш", яку промовляють усі християни світу, тут звучить мовою Христа, себто автентичною.

У Сирії, мусулманській країні, християни не зазнають переслідування. До тих загублених у горах сіл приїжджають вчені і записують на кружках говірку мешканців. Їм присмно, що люди у незнаному їм світі цікавляться мовою Христа.

М. Кучер

ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ Держав (ОАС) вислала своїх спостерігачів до Ель Сальвадору і Ґватемалі із завданням допильнувати, щоб заповіджені там вибори проходили згідно з демократичними законами і правилами. На надзвичайних нарадах ОАС представники Нікараґуа і Мехіко просили зареєструвати їхніх представників, як відсутніх на засіданні. Рішення в тій справі прийнято одноголосно. 24 держави голосували за збереження порядку і демократичних принципів при двох „неприсутніх".

Д-р Осип Кравченюк

ПЕРШІ УРЯДОВЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

IV.

Сіменович дописував до американських часописів і був співробітником „Свободи" й тижневика „Україна", що появлявся у Чикаґо від червня 1930 року до березня 19321 року. В „Україні" помістив цікаві статистичні дані про українців у Чикаґо, а в числі за 31-го березня 1931 року статтю „Українська іміґрація у ЗСА". Помер він 13-го червня 1932 року.

Заступниками радних у першому уряді Українського Народного Союзу були: Олександер Курила (Ґрейс Ровн, Па.), Михайло Адзима (Мавнт Кармел, Па), Петро Шиманський (Мейфілд, Па.), Степан Дранько (Вілкс-Беррі) і Константин Кобан (Олифант, Па).

Олександр Курила був вуглекопом у Ґрейс Ровн (тепер секція Гановеру у Нентікок, Па.), пізніше у Кінґстоні, Па. Був заступником предсідника заснованого 1888 року греко-католицького товариства св. Миколая у Плимуті, Па., яке пізніше перенеслося до Едвардсвіллу, Па., і приступило до православної церкви. Про М. Адзиму, Петра Шиманського і Степана Дранька не маємо інформацій.

Константин Кобан був співосновником парафії в Олифанті і підписав її чартер 1892 року. Був він членом театрального гуртка, а в УНС сповняв функції заступника радного, члена Контрольної Комісії і був делеґатом на Сьому Конвенцію УНС.

До Першої Контрольної Комісії УНС-у увійшли: о. Гавриїл Гулович (Фріленд, Па.), о. Теофан Обушкевич (Олифант, Па.), о. Олексій Товт (Вілкс-Беррі) і о. Григорій Грушка (Джерзі Сити, Н. Дж.). Заступником членів Контрольної Комісії був Григорій Гук у Мавнт Кармел, Па.

Євген Гавриїл Гулович приїхав до Америки 20-го травня 1890 року з Пряшівської епархії. Завідував він парафіями в Осеола Міллс, Па., пізніше у Фріленді й МекАду (1893-94).

Отець Теофан Обушкевич народився 1840 року в Устю Руським на Лемківщині. Рукоположений на священика в Перемишлі, він працював деякий час парохом у рідному селі, провадив хор і організував москофільські читальні. До Америки приїхав 1890 році і став першим парохом церкви в Шамокін, Па (був там від 6-го липня 1890 року до 4-го липня 1891 р.). Звідти їздив отець у інші місцевості, де перебували наші еміґранти, як от до Піттсбургу, куди його запросили до вислухання св. Сповіді, і при цій нагоді він заснував там перше братство св. Миколая.

Із Шамокіну о. Обушкевич перенісся до Олифанту, де завдяки йому місцева церква одержала чартер. Однак там він не залишився довго, — став першим парохом церкви у недалекому Мейфілді. Тут він зорганізував хор, театральний гурток, школу і бібліотеку товариства ім. М. Качковського. Школа працювала там вечорами; в ній навчали англійської мови та натуралізації, тобто вчили, як стати американським громадянином. Вже тоді о. Обушкевич, хоч і залишався греко-католиком, піддержував акції російської православної місії і заохочував своїх парохіян приймати православ'я. В 1902 році він залишив Мейфілд, і на його місце прийшов о. Іван Ольшевський, який віддав церкву під юрисдикцію православного єпископа.

Хоч о. Обушкевич був москофілом ще на рідних землях, його симпатії до православ'я можна пояснити незадовільним положенням нашої Церкви в Америці по виїзді о. Волянського до Галичини. Отець Обушкевич брав активну участь у всіх спробах греко-католицьких священиків звільнитися від юрисдикції ірляндських єпископів і одержати вого єпископа. Таким чином о. Обушкевич взяв участь у Конференції греко-католицьких священиків у Вілкс-Беррі в жовтні 1890 року, оснував у 1892 році т. зв. „Тричленну Комісію" (крім нього до неї увійшли оо. Ханат і Стецович), скликав у 1896 році священиків до Олифанту на нараду, на якій створено т. зв. „Святий Клюб" під патронатом св. Андрія Первозванного, а пізніше, за його ініціятивою, зорганізовано на зборах 28 греко-католицьких священиків у Філядельфії (6-8-го липня 1899 року) „Товариство Руських Католицьких Священиків".

У лютому 1892 року о. Обушкевич став членом Надзірної ради створеного тоді „Соєдиненія", а по виступі о. Констанкевича проти поганої господарки цієї організації взяв участь у нараді священиків у Джерзі Сиፐі, де й вирішено оснувати нову запомогову організацію, теперішній Український Народний Союз. На Першій Конвенції УНСоюзу він був предсідником, а відтак його обрали до Контрольної Комісії; разом із своїм хором він взяв участь також у Другій конвенції УНСоюзу в Олифанті (30-го травня 1895 року), а на Третій Конвенції (у Мавнт Кармел, Па., 2-го червня 1896 року) його обрали до Виділу (Головного Уряду) УНС-у і членом еміґраційно-колонізаційної комісії, якій доручено справу фонду „Еміґраційного Дому". У дальших роках о. Обушкевич брав участь у Четвертій Конвенції УНС у Мейфілді, Па., був її предсідником і став виділовим; на П'ятій Конвенції до Виділу не увійшов, на Сьомій Конвенції у Джерзі Сити (18-го липня 1902 року) був о. Обушкевич делеґатом із Мейфілду.

Коли до Америки почали приїздити молоді священики-патріоти, о. Обушкевичеві вони не були до вподоби. Він виступив із Українського Народного Союзу й заложив т. зв. „Общество Русских Кафолических Братств" у Вілкс-Беррі; оснував о. Обушкевич газету „Поступ" (пізніше „Правда") (Віктор Гладик, редактор), безчестив у ній усе, що українське, і навіть намагався взяти під свою контролю УНСоюз, що тоді ще називався „руським". У березні 1903 року о. Обушкевич став першим парохом церкви св. Петра й Павла у Карнеґі, Па., із короткою перевою працював він там до вересня 1904 року. У 1916-17 роках ще о. Обушкевич був православним, а, повернувшись до рідної Церкви, обняв парохію у МекАду, Па (листопад 1917 року до червня 1922 р.). Звідти перейшов о. Обушкевич до Фреквіл, Па., де був парохом тамошньої церкви св. Михаїла до смерти 3-го лютого 1924 року.

Отець Олексій Товт народився 14-го березня 1853 року на Пряшівщині в родині о. Юрія і Кекилії Товтів; по закінченні середньої освіти вступив до римо-католицької

Закінчення на ст. 3.

Д-р ТЕОДОЗІЙ КРУПА

повідомляє про

ВІДКРИТТЯ ПРАКТИКИ В ДІЛЯНЦІ НЕВРО-ПСИХІЯТРІЇ

при:

55 Main Street ■ Madison, N.J. 07940

Приймає за домовленням, тел.: (201) 377-4739

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

Української Православної Федеральної Кооперативи в Ню Йорку

відбудуться

в неділю, 4-го березня 1984 року
в залі православної церкви св. Тройці
при 359 Брум вул. в Ню Йорку, Н. Й.
ПОЧАТОК ЗБОРІВ год. 1-ша, після Служби Божої

ЗВЕРНЕННЯ
ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

В 1982 році вийшло друком третє видання сімтомової наукової праці під заголовком

"EDUCATION"

о. д-ра Остапа Е. Оришкевича

Це видання є призначене для бібліотек великих університетів. Його можна замовляти, пишучи на адресу:

Rev. Dr. Ostap E. Oryshkewych,
373 Carmel Road
Millville, N.J. 08332
Tel.: 609-825-4826

З нагоди
свого 90-річчя
УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
СОЮЗ
влаштовує

ВЕЛИКИЙ СИМФОНІЧНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

ВОЛОДИМИР КОЛЕСНИК
дириґент
ЛІДІЯ АРТИМІВ
піяно
КАНАДСЬКИЙ-УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ ХОР
АМЕРИКАНСЬКА-СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА

Неділя, 1-го квітня 1984 р., в год. 2:30 по пол.

Будуть вперше в ЗСА виконані повністю такі музичні твори:

Святкова Увертюра
ЮРІЙ ФІЯЛА
Слов'янський Концерт
БОРИС ЛЯТОШИНСЬКИЙ
Кавказ
СТАНИСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ

Квитки в ціні:
25.00, 20.00, 18.00, 15.00 дол.
— можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, (201) 451-2200, в Карнеґі Гол;
в крамницях: Арка, Сурма — Ню Йорк; Дніпро, Базар — Нюарк
або телефонуйте на "Carnegie Charge" (212) 247-7459

СОЮЗОВЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОСИВ ТА РОЗГОРТАЄ НОВУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ, ЩОБ У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ БАТЬКА СОЮЗУ ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА 11,000,000 ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ БЛАГОРОДНУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Перші урядовці...

Закінчення зі ст. 2.

семінарії у Ештерґом (Грац), а по одному році перейшов до греко-католицької семінарії в Ужгороді, де перебув три роки; теологічні студії закінчив він на університеті у Пряшеві; в 1878 році місцевий єпископ рукоположив його на священика. Кілька місяців о. Товт працював сотрудником у комітаті Шарош, відтак став куратором греко-католицької церкви у Гомрогд, комітат Аґань. Іменований канцлером єпископа, о. Товт був адміністратором єпископської канцелярії до 1881 року, коли став директором греко-католицької семінарії у Пряшеві і професором канонічного права й історії Церкви.

Вміжчасі, коли о. Олександер Дзюбай, тоді вже парох у Вілкс-Беррі, попросив єпископа Івана Валія прислати о. Товта до Америки, єпископ погодився це зробити. Таким чином о. Товт приїхав до ЗСА 15-го листопада 1889 року і осів у Вілкс-Беррі. По кількох тижнях він виїхав до Міннеаполісу, щоб обняти там основану о. І. Волянським парафію.

Якраз там сталася подія, яка мала в дальших роках трагічні наслідки для греко-католицьких громад. Скрайньо вороже наставлення місцевого архиєпископа Джана Айленда до о. Товта (подібно, як кілька років раніше, таке ж неґативне відношення архиєпископа Патрика Раєна до о. Волянського) приспішило рішення о. Товта перейти на православ'я. Щоправда, він старався робити заходи, щоб Апостольська Столиця призначила єпископа для греко-католиків у Америці і в тій цілі скликав до Вілкс-Беррі „Конференцію греко-католицьких священиків" у жовтні 1890 року, яка й вислала до Риму відповідну петицію.

Коли ж у відповідь на цю та інші петиції Рим відповів розпорядженням, що жонаті, як теж повдовілі греко-католицькі священики (о. Товт був удівцем) мають залишити Америку, о. Товт почав шукати контакту з російською православною місією. При її допомозі він перевів греко-католицьку церкву у Міннеаполіссі на православ'я. Побувши там два роки, він переїхав до Вілкс-Беррі і став парохом греко-католицької (закарпатської) церкви. Очевидно, парохіяни не знали нічого про те, що о. Товт прийняв уже православ'я. Вони довідалися про це щойно тоді, коли він почав серед них протикатолицьку агітацію. Вірні церкви подали на нього скаргу до суду і по сімох роках при великій втраті людських грошей парафія виграла процес, і о. Товт мусів уступити.

Розчарований таким вислідом процесу о. Товт думав внести апеляцію до Вищого Суду, але закинув цей плян і відтоді з великою вервою проводив агітацію у користь православ'я. У цьому, на жаль, мав великий успіх, а російський царський уряд і „Священний синод" нагороджували його річною платнею 800 рублів золотом, золотою короною та різними почестями. Із сказаного вище виходить, що в час, коли о. Товт приєднався до новоствореного УНСоюзу, він мав плян використати свою позицію для агітації за православ'ям, при чому допомагали йому згадані вже Михайло Євчак і Андрій Пивоварник. Програвши судовий процес у Вілкс-Беррі в 1899 році, о. Олексій Товт оснував там православну парафію і очолював її до смерти 7-го травня 1909 року.

Отець Григорій Грушка народився в 1860 році в Зарубинцях, біля Збаража. Початкову і гімназійну освіту відбув у Львові, а відтак Митрополит Сембратович вислав його на богословські студії до Риму. Там пробув о. Грушка три роки і вернувся на останній рік навчання до Львова. Рукоположений на священика 1882 року, він працював сотрудником у кількох парафіях, відтак став катедральним проповідником у Львові.

У травні 1890 року о. Грушка приїхав до Америки. Побувши п'ять місяців у Шенандоа, він переїхав до Джерзі Сити в жовтні 1890 року. Тут він застав уже досить численну українську громаду й засновану раніше о. Волянським каплицю на розі вулиці Генрі й Честнат. Коли ж ця каплиця виявилася замалою, о. Грушка почав взимку 1891 року будову церкви і завершив її на весні 1892 року. Тоді таки видав одно число газети „Новий Світ", а рік пізніше Почав видавати „Свободу", перше число якої появилося 15-го вересня 1893 року. Він залишився її власником до 19-го червня 1895 року, коли її відкупили оо. І. Констанкевич і Нестор Дмитрів і перенесли до Шамокіну.

У жовтні 1890 року о. Грушка взяв участь у згаданій уже „Конференції греко-католицький священиків" у Вілкс-Беррі, на якій пізнав о. Олексія Товта. У висліді переписки з ним о. Грушка залишив 8-го березня 1896 року парафію у Джерзі Сити і прийняв православ'я. Російський православний єпископ Миколай назначив його тоді настоятелем парафії у Олд Фордж біля Скрентону (грудень 1896 року). На початку 1897 року він оснував газету „СвѢт", яка від 17-го травня цього ж року стала органом створеного 1895 року „Руського Кафолического Общества Взаимопомощи". Прийнявши православ'я о. Грушка не залишився довго в Америці. Він виїхав до Росії, але, не побувши там довго, повернувся у Галичину, зрікся православ'я й жив у Василіянському манастирі, щоб відпокутувати свій нерозважний учинок відступлення від греко-католицького віровизнання.

На протязі кількох літ працював він адміністратором кількох парафій, з в 1906 році став парохом у селі Пеняках біля Бродів. Там оснував о. Грушка читальню „Просвіти", збудував при допомозі Українського Народного Союзу Народний Дім та багато причинився до скріплення національної свідомости своїх парохіян. На парафії у Пеняках о. Грушка залишився до смерти 16-го квітня 1913 року.

Як згадано на початку цього біографічного огляду, у склад першого Головного Уряду Українського Народного Союзу увійшли закарпатці, лемки і східні галичани. Крім о. Олексія Товта і двох його прибічників (Євчака і Пивоварника), у всіх союзовців було щире бажання полегшити нашим заробітчанам життя у чужому, часто ворожому середовищі, при чому початки нової організації були б кращими, якщо б вищою була національна свідомість її членів і якщо б справа статусу нашого обряду в Католицькій Церкві тут була вияснена скоріше. Вчасніше полагодження цієї преважливої справи було б не допустило до великої втрати наших людей, що впали жертвою агітації висланників російської православної місії і пропали для української спільноти назавжди. Все одно історія показала, що правда була по стороні тих кількох одиниць, що зуміли опертись ворожим для українців впливам і поклали основи дійсно всенародної організації, якою був, є і буде Український Народний Союз.

Кінець.

ҐАЛЕРІЯ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ

в приміщенні Т-ва САМОПОМІЧ, 98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. (Тел. 777-1336) відкрита щодня від 10-3-ої год. по пол., крім неділь і понеділків.

Має нові картини: **з Ужгороду, Кашай А.Шолтис, Сологуб — Париж, Л. Гуцалюк — мініятури, Патик А. — Україна, „Никифор"; Кричевська К., Л. Кузьма — енкавстика, оказійно: О. Грищенко „Водограй", олія 28 x 20, Париж 1923 р., І. Голодик — Арґентина „Тарас Бульба з синами", 48 x 36, олія, Т. Миссак — Австралія і багато інших.**

Всі картини на догідні сплати.

„Союзівка на вакаціях"!

З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1984 р.

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ СВ. АНДРІЯ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНСТВА

відбудуться

в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 1-ій по пол. у церковній залі Церкви-Пам'ятника в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Український Музичний Інститут в Ню Йорку

оголошує

ВПИСИ
У СВОЮ ФІЛІЮ в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.

при 38 Lincoln Terr., Yonkers, N.Y.

Навчання веде

проф. Лев Стругацький

Кляси: фортепіян і вокальний ансамбль. Всі учні беруть участь в імпрезах Нюйоркського Відділу Музичного Інституту. Приймається дітей і дорослих.

Телефони для інформацій: **(914) 964-0628 в Йонкерсі, (212) 595-2549 в Ню Йорку**

ЙОРДАНІЯ ЗІРВАЛА дипломатичні та політичні відносини з Лівією з огляду на зруйнування йорданського посольства лівійськими бешкетниками в столиці Лівії Тріполі минулого тижня. Йорданське телебачення, повідомило про таке рішення свого уряду в середу, 22-го лютого. Прем'єр-міністер Йорданії Ахмед Абдель Абейдат на засіданні уряду, а потім і парляменту сказав, що понад 200 лівійців і найманців з Чаду напали минулої суботи на посольство і сплюндрували його, погрожуючи послові та його співробітникам. Прем'єр-міністер сказав, що Лівія таким чином намагається змусити Йорданію припинити свої зв'язки з Єгиптом і підірвати намагання Йорданії добитися миру на Близькому Сході.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА передвиборчу кампанію президент Роналд Реґен вважав за відповідне підкреслити на своїй першій в цьому році пресовій конференції в середу, 22-го лютого, що, без уваги на різниці в поглядах між обидвома політичними партіями, Конґрес повинен зайнятися трьома основними справами: зупинити злочинство в ЗСА, змагати до абсолютного зниження дефіциту в урядовому бюджеті і привернути добровільну молитву в публічних школах.

СЕНАТ ГОЛОСАМИ 63 до 32 проголосував за привернення кари смерти за федеральні злочини — зраду батьківщини, передавання секретних матеріялів ворожим до ЗСА державам, вбивство чи замір вбивства Президента, шпигунство в користь ворога зі шкодою для ЗСА тощо. Тепер цей законопроєкт мусить схвалити ще контрольована демократами Палата Репрезентантів. Спостерігачі кажуть, що цей законопроєкт підтримує Уряд і особисто президент Роналд Реґен, який вже розпочав розмови з поодинокими конгресменами, щоб захопити їх ближче поцікавитись цією справою і голосувати за прийняттям законопроєкту. Сенатори з Ню Йорку, Ню Джерзі і Коннектикат не всі голосували за законопроєктом. Деніел П. Мойниген, демократ, Алфонс Д'Амато, республіканець Билл Бредлі, демократ, голосували за, але Френк Лавтенберг, демократ, Кристофер Дадд, демократ, і Ловел Вайкер республіканець, були проти.

ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІЦІЯ повідомила в середу, 22-го лютого, що страйкуючі водії вантажних автомашин ігнорували попередження уряду і розширили бльокаду важливих шляхів Франції. В 240 пунктах найважливіші дороги Франції були повністю бльоковані. Уряд назвав такий стан сьомого дня страйку „недопустимим". Страйк завдав великої шкоди економіці країни, багато великих підприємств не працювали, не вистачало матеріялів та складових частин. Страйки у Франції відбилися вже погано на економіці також інших европейських країн, наприклад, Італії, Австрії, Західньої Німеччини.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ВСІ зусилля уряду Індіри Ґанді, в північному стейті Індії Пунджабі продовжуються безпорядки і криваві сутички між основним населенням стейту сікхами і гіндуською меншістю. Сікхи вимагають більше національних і релігійних прав, гіндуси ставлять опір цим вимогам сікхів. Офіційні повідомлення говорять, що понад 50 сікхів були вбиті, а з боку гіндусів було 11 вбитих і 27 поранених лише в останніх сутичках у середу, 22-го лютого.

У світлу пам'ять

бл. п. Юрія Шкарупи

дружині ІВАНЦІ та синам РОМАНОВІ І МИРОНОВІ висловлюємо співчуття.

Андрій і Елеонора ЛЕЛЕКО з родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА І БРАТА

сл. п. д-ра

РОМАНА ПАТРИЛА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 26-го лютого 1984 року в українських католицьких церквах у Вест Айсліп, Л. А., Йонкерс і Керґонксоні

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина — РЕНАТА зі сином ПЕТРОМ
сестра — мгр. ОЛЬГА ПАТРИЛО-МОРОЗ з мужем

брати:
інж. БОГДАН ПАТРИЛО з родиною
інж. ВОЛОДИМИР ПАТРИЛО з родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 14-лютого 1984 р. в Ню Йорку, несподівано, відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ІВАН КОЛОСІЙ

Народжений 1920 року в селі Розділя, повіт Горлиці, Україна. Член ОУН-ОДВУ, учасник збройної боротьби за волю України під час Другої світової війни.

ПОХОРОН відбувся 17-го лютого 1984 р. з української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибита родина:

сини:
МИХАЙЛО з родиною
ПЕТРО з родиною
ЄВГЕН з родиною
ІВАН І ТАРАС
дочки: ОЛЬГА І ДАРІЯ

Замість квітів на свіжу могилу, просимо зложити пожертви на Український Визвольний Фонд.

РОДИНА

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Ню Йорку і Наукове Товариство ім. Шевченка

Хор „Думка" *в поклоні* **Шевченкові**

В неділю, 4-го березня 1984 року, о годині 2:30 по пол.,
в залі Washington Irving High School при 17-ій вул. і Irving Place в Ню Йорку

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, голова НТШ .... Святочне слово
Хор „ДУМКА" .... Дириґент СЕМЕН КОМІРНИЙ
ЕДВАРД ІВАНКО .... Співак і артист Бродвею і телевізії
ОЛЯ ШУГАН-КИРИЧЕНКО .... Рецитаторка
Музичний супровід .... ТЕТІЯНА ПОТАШКО

Проситься все Українське Громадянство Ню Йорку і околиці взяти численну участь.

Квитки вступу в ціні $6.00 і $5.00 до набуття в „Арка" і „Сурма" та при касі.

Український Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку

в глибокому смутку повідомляє своїх Членів, Приятелів і Громадянство, що 15-го лютого 1984 року в Ню Йорку відійшов у Вічність на 71-му році творчого життя

СЛ. П.

Іван Керницький-Ікер

Член Основник, був. член Управи і Почесний Член Л. М. Клюбу, письменник, драматург і гуморист,

та був ПОХОРОНЕНИЙ у суботу, 18-го лютого 1984 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

УПРАВА УЛМКлюбу

Політика...

Закінчення зі ст. 2.

оритетів. Наприклад САЛТ II договір не був аж так некорисним для ЗСА, але Америка не бажала замикати собі дороги для дальших зброєнь, уважаючи, що пасе задніх у порівнянні з советами, хоч Конґрес був скупий на кредити; пов'язування детанту з моральною поведінкою советів не могло мати успіху, бо вони не могли, не заперечивши собі, перестати допомагати революційним рухам у Третьому світі; відома „поправка" Джексона сторпедувала торговельні договори між СССР і ЗСА, узалежнюючи договір від свободи еміґрації жидів із СССР; врешті чи не останнього цвяха у політику будь-якого порозуміння із советами завдало досить гостре ставлення питання людських прав попереднім президентом Картером, а відтак Реґеном. Треба тямити, що совєти не брали ніколи серйозно питань т. зв.. „третього кошика" Гельсінкських договорень, бо це копало б гріб під цілу совєтську систему. А вони хіба не готові на такий похорон!

Реґен, свідомий неуспіхів політики „моркви" Кіссінджера-Ніксона-Форда-Картера, взявши в руки „бук", почав дещо драстично підкреслювати вагу цього інструмента політики над дипломатією. Реґен говорив відважно і грімко, але не зумів підкріпити слів ділами. Почав від скріплення військового бюджету, від підвищення коштів на всілякі „МХ-и", „В 1" бомбовики, скріплення фльоти і тому подібне. Вірив Президент, що тим застрашить Москву, що вона збанкрутує, намагаючись знову надігнати Америку в зброєннях.

Але зразу виявилась слабість цих заходів. Перш усього з'явилися поважні економічні труднощі. Конґрес „торгується" з Адміністрацією про видатки на зброєння, вказуючи на конечність обмеження цих коштів, бо головно ці карколомні суми на зброєння є причиною понад 200-більйонового річного дефіциту і національного боргу. Дехто сумнівається в доцільності дальшої розбудови зброєнь, коли всі роззброєневі пляни в переговорах із советами спрямовані на зменшення нуклеарних зброєнь, на заступлення „мірвованих" (із десяти головками) ракет-ґіґантів малими „міджетменами" (одноголовковими); квестіонується політику „будувати вперед" і „редукувати" пізніше.

Та чи не найголовнішою перешкодою в „бойових" плянах Реґена є протинуклеарний рух в Европі, який серйозно загрожує европейським урядам. Все це вказує на те, що тенденція Реґена дефініювати інтереси і погрози проти совєтів мілітарними категоріями, нехтуючи економічними, політичними і психологічними факторами, викликує спровокола протимілітаристичні настрої в країні, що дуже небезпечне для політичної відпорности Америки і не родить рожевих прогноз для виборів у листопаді.

Нам подобається Реґен. Нам подобається те, як він говорить Москві правду в вічі, нам до серця його боєвість. Все гарно, коли б він мав змогу піддержати свою боєвість ділами; коли б його „бук" міг насправді бути ефективним; коли б дійсність не путала його так! А то він „заганяється" в риториці і, на жаль, навіть у рішеннях, а це прикре, бо відступ-відворот — це дуже прикра справа в політиці.

Ось „загнався" так і у Ливані: Реґен, розглядаючи всі події в світі у перспективі конфлікту СССР-ЗСА, послав американські збройні сили, щоб вони протиставились совєтській аґесії via Сирія, коли тамошні події — це радше відлуння нерозв'язаного близько-східнього питання, а Сирія була б найвірнішим союзником Заходу проти московського комунізму, який так осоружний цілому мусулманському світові, коли б... не суперльояльність Америки супроти Ізраїля і не грядучі вибори!

Незавидна доля президента Реґена! Він бо вірив, що „бук" допоможе йому наладнати якось стосунки з советами, припинити перегони у нуклеарних зброєннях і запевнити на якийсь час мир у світі (мир, корисний для Америки, хоч не для народів, які караються під советським чоботом). На жаль, загнався Президент дещо задалеко, не маючи солідної піддержки в Конґресі та в европейських союзниках.

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам на академічний рік 1984-85

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ**, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок).
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити **до 31-го березня 1984 р.**, на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО
коштує
$5,000 — $10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:
$6.50 .... річно
$3.35 .... піврічно
$1.75 .... квартально
.60 .... місячно
для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Успіхи учня Рідної Школи

Учні Рідної Школи Комітету Українців Канади у Лондоні—10-річний Олег Рослицький та його 8-річна сестра Лада відомі багатьом із їхніх виступів на концертах в Канаді й Америці, на українських радіових і телевізійних програмах і передачах „Радіо Канада" в Україну та навіть на українському радіо в Австралії.

Недавно Олег зголосився до участи в компетиції за найкращу веселу доповідь у своїй клясі англомовної школи Нотр Дам на тему „Та жувачка" („чвінг гам"), та здобув перше місце. Це кваліфікувало його до участи в конкурсі за першенство цілої школи, в якому він також здобув перше місце. Опісля не засоромив він своєї школи, здобувши перше місце у змаганнях шкільної округи та, нарешті, другіе місце на чвертьмільйонне місто Лондон. Троє із фіналістів були запрошені на інтерв'ю та виступи по радіо і телевізії, де він знову виявив свій мовний хист та ентузіязм так, що закінчуючи з ним інтерв'ю, радіокоментатор жартівливо представив його слухачам станції 6 X F M, як майбутнього прем'єр-міністра Канади.

Олег Рослицький

Потрібно зазначити, що Олег і Лада є постійними учасниками фестивалів живого слова, які щорічно від 1978 року організує Комісія Шкільництва КУК Онтаріо. Звичайно ФЖС сягають 700-800 учасників. Наступний фестиваль відбудеться у Торонто 26-го і 27-го травня 1984 року

Сенатори висловлюють...

Закінчення зі ст. 1.

.....Тому, що я обзнайомлений з життям української громади тут, в Делавері, я вповні свідомий ролі, яку ваша організація відіграла на протязі майже століття у збереженні етнічної спадщини серед вашого членства, у цей самий час допомагаючи їм стати патріотичними громадянами ЗСА... Українсько-американська громада і УНСоюз зробили великий вклад в американське суспільство на протязі 90-ти років і вони продовжують це робити із запалом і вірністю, що є запорукою продуктивної майбутности українців в Америці..."

ДЖОЗЕФ БАЙДЕН
Делавер

.....Ми в Мериленді є щасливі, що маємо так велику і активну групу членів УНСоюзу. Українці в Мериленді своїм почуттям громадської відповідальности, своїм почуттям справедливости, важкою працею і активністю в суспільному та релігійному секторі дуже збагачують життя нашого стейту. Коли ми відзначуємо 90-річчя УНС в цій країні, я надіюся, що ми працюватимемо в обороні тих, які залишилися в своїй батьківщині і борються, щоб здобути свободу і самовизначення..."

ПОЛ САРБЕЙНС
Мериленд

.....УНСоюз можна похвалити за його вклад у публічну службу. Від своєї первісної ролі допоміжного чинника для іміґрантів УНС розвинувся до організації, яка має важливе значення в розвитку української спільноти в ЗСА..."

ЕДВАРД КЕННЕДІ
Массачусетс

Наклад
АЛЬМАНАХА Українського Народного Союзу на 1984 рік
вичерпується
Спішіть зі замовленням!
Ціна $8.00 з пересилкою.
Мешканців Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
Замовляти:
"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ЗАХОДОМ УВАГА!
ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ ТОРОНТО і НІЯҐАРИ
відбудуться
в суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 2:30 по пол.
в залі парафії Пресв. Євхаристії
в Торонто, Канада
при 515 Broadview Avenue

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ
з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Запити до представників УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1984 рік
10. Внески і запити

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делеґати.

У Зборах візьмуть участь:
д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Василь Дідюк, головний радний УНС
Богдан Зорич, директор Канадської Канцелярії

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Василь Шаран, голова
Іван Шлапак, *секретар* **Яків Бурій**, *касир*

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 6.

Й. Гентош, Філядельфія	30.00
К. Василькевич, Ґрінсбурґ	12.00
А. Дорошенко, Сідарбурґ	12.00
д-р Ю. Сороковський, Сан Франціско	12.00
Б. Фостяк, Янґтавн	12.00
П. Гарматій, Голандейл	10.00
М. Бігус, Айслінґтон	7.00
Ю. Біндас, Семінол	7.00
Д. Дацків, Воррен	7.00
Р. Гривнак, Гемтремк	7.00
О. Мостович, Лексінґтон	7.00
І. Олійник, Бет	7.00
М. Остафійчук, Лонґ Айленд Ситі	7.00
Н. Печенюк, Салбири	7.00
д-р Попадюк, Міннеаполіс	7.00
О. Рак, Лонґ Айленд Ситі	7.00
М. Татарин, Бавнд Брук	7.00
А. Фолл, Монессен	7.00
О. Білецька, Індіснаполіс	5.00
А. Зурко, Чикаґо	5.00
В. Левицька, Ню Йорк	5.00
д-р Я. Сидорак, Гіллсборо	5.00
В. Цетенко, Енн Арбор	5.00
Б. Іванків, Ірвінґтон	4.00
А. Карпенко, Парма	4.00
П. Силчак, Лос Анджелес	4.00
І. Шелестинський, Кіркленд	4.00
М. Перейма, Ля Саль	3.00
А. Тиж, Воррен	3.00
Г. Ткачик, Таксон	3.00
І. Байлак, Трой	2.00
І. Бойко, Менвілл	2.00
І. Бойчук, Трентон	2.00
П. Бойчук, Стратфорд	2.00
М. Булавка, Балтимор	2.00
Б. Бурачинський, Милбирн	2.00
Дж. Бучма, Квінс Виледж	2.00
Г. Вавелко, Міннеаполіс	2.00
В. Вовк, Міннеаполіс	2.00
П. Врублівський, Довнерс Ґров	2.00
В. Гаєвський, Парма	2.00
І. Головка, Левітавн	2.00
І. Ґавур, Кент	2.00
М. Дереш, Ірвінґтон	2.00
Б. Дусанівський, Баффало	2.00
П. Залуга, Дітройт	2.00
ЗУАДК, Філядельфія	4.00
Каменецький, Мт. Плезент	2.00
І. Кефор, Ню Йорк	2.00
І. Кміцікевич, Перу	2.00
А. Ковалюк, Перт Амбой	2.00
М. Коваль, Воррен	2.00
Я. Конопада, Медісон Гайтс	2.00
Д. Конюх, Воррен	2.00
І. Кушнір, Гемтремк	2.00
Т. Лопадчак, Асторія	2.00
М. Малиновська, Беллінґгем	2.00
П. Марфі, Гемтремк	2.00
В. Мацьків, Чирчвілл	2.00
С. Масюга, Васидот	2.00
М. Мулкевич, Балтимор	2.00
Я. Нестерук, Гартфорд	2.00
М. Ніньовський, Воррен	2.00
А. Новосад, Дейтона Біч	2.00
З. Осінчук, Форт Вейн	2.00
Б. Остап'юк, Маямі	2.00
А. Панченко, С. Мілвокі	2.00
А. Підвербецький, Скенектеди	2.00
Й. Постоловський, Дірборн Гайтс	2.00
В. Прокопик, Янґставн	2.00
Р. Рибак, Ст. Пол	2.00
Б. Рибчак, Н. Колдвелл	2.00
А. Рижий, Блюмфілд	2.00
д-р Т. Самотулка, Сомервілл	2.00
Я. Сидір, Парма	2.00
В. Сілецький, Лорейн	2.00
М. Слабий, Юньйондейл	2.00
П. Слободян, Кларк	2.00
А. Соколев, Гемтремк	2.00
І. Стебельський, Лейквуд	2.00
В. Столярський, Омага	2.00
П. Тарасенко, Ричмонд	2.00
д-р М. Тимняк, С. Голленд	2.00
Я. Ткачук, Воррен	2.00
А. Турчин, Трентон	2.00
Український Клюб, Саґіно	2.00
Ю. Федечко, Колюмбус	2.00
Б. Флюнт, Воррен	2.00
І. Хома, Бруклин	2.00
І. Худий, Асторія	2.00
С. Чміль, Перу	2.00
І. Чмола, Деп'ю	2.00
І. Шпак, Джексон	2.00
В. Ягла, Гетборо	2.00
Й. Якимів, Кентон	2.00
Р. Янчишин, Чикаґо	2.00
М. Яримович, Ранчо Палос Вердес	2.00
Д. Яросевич, Ґалфрі	2.00
Й. Яцишин, Клівленд	2.00

Дещо з Кентакі

„Панта рей",—сказав старий Геракліт. Цієї правди не в силі оспорювати. Все пливе, а в цьому й всі фази життя людини: її дитинство, юність, здобування освіти та звання, снага творчо-професійної праці, а вкінці заслужений спочинок після років трудів і боротьби. І про цей саме спочинок буде тут мова, про етап, що його визначують самі закони природи, нагадуючи людині про осінь життя. Ця осінь не означає, одначе, відступу з, так би мовити, поля бою. Вона може бути більш творчою ніж весна та літо.

Історія людства є доказом того, як часто до найбільших висот доходить людина саме в оцій порі свого життя. Звичайно, таланти дозрівають саме в цей час, дарма, що характери формуються у буревіях молодого життя. Так принаймен ше міркував колись Ґете.

Але не входімо глибоко в філософські роздуми, а вернімося в наше тихе, мирне Кентакі і то не до осени, а таки до холодної зими. Було це 28-го січня ц.р., коли наша українська кентакська громада, доповнена ще американськими приятелями, зустрінулася у гарному підміському клюбі міста Бовлінг Ґрін, щоб взяти участь у родинному святі, що його підготовила Оля Дробоцька в день відходу на пенсію свого мужа д-ра Василя.

Вечір цей залишиться незабутнім не тільки для ювілята та його родини, але й для всіх гостей.

Особливістю цього вечора була надзвичайно культурна програма з музичновокальним концертом челіста віртуоза проф. Лежнева та захоплюючого слухачів співака-тенора Василя Мельничина. Челіст блискучо виконав твори Баха та одну зі сучасних грузинських композицій. Василь Мельничин при професійно-мистецькому акомпаньяменті своєї доні Адріяни виконав низку пісень та арій. Його прекрасна інтерпретація молитовного шубертівського „Аве Марія" та драматичне виконання динамічної арії з опери „Тоска" глибоко зворушило слухачів. Український репертуар з сильними та бадьорими „Надіями" Лопатинського та ліричним „Люблю" Гнатишина пригадало нам рідну землю.

Промови були короткі й цікаві. Д-р Ґрос, колеґа по ветеринарній професії, поділився з присутніми своїми спогадами зі спільної довголітньої фахової праці з д-ром Василем, оцінюючи його обов'язковість, солідність та високі професійні кваліфікації.

О. Мостович говорила про пенсійний вік як особливий період у житті людини, що не є кінцем творчої стадії, а часто буває початком нових мрій, задумів та осягів. Знаючи д-ра Василя, як людину творчу, яка все змагала до покращення змісту та якости життя, можна бути певним, що він шукатиме дальших шляхів самоваявлення.

Слід, одначе, додати, що за кожним успішним чоловіком стоїть його дружина, яка підтримає у зневірі та допоможе перебороти труднощі. Оля Дробоцька—це особлива дружина, як і особлива людина, творча, сильна, талановита, все надхненна до нових діл. Оце святкування—це теж її особистий задум, труд та успіх. З цього родинного свята Оля зуміла створити імпрезу, яка понесла серед не-українців наше добре ім'я, традиції та красу української культури.

Наступного дня п-во Дробоцькі запросили усіх до себе на сніданок. В теплій родинній атмосфері провели ми ще декілька милих годин на розмовах- споминах про минуле та у надіях-мріях про майбутнє. Один із американських гостей сказав перед відходом: „Хай Бог має цей гостинний дім у своїй опіці, а вашому особливому народові, з усіма його надбаннями, вартостями та надіями, хай дасть оцей найбільший скарб, що ми його тут маємо, але не оцінюємо як слід—волю".

Оксана Мостович

HELP WANTED
HOUSEKEEPER/BABYSITTER
Live-in, Mon.-Fri., light housework, one infant, some English desirable, good with children, attractive salary, Long Island area.
Call (516) 799-5094

Вступайте в члени УНС

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Д-р ЛОНГИН ШАНКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер на 75-му році життя. Нар. 1909 року в селі Чабарівка, повіт Копичинці, Західня Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку доньку Марту і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 12-го січня 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ВАСИЛЬ РУДЕЦЬКИЙ, полковник Армії УНР, член УНС Відд. 423-го ім. Евгена Коновальця в Чикаго, Ілл., помер 17-го січня 1984 року на 85-му році життя. Нар. 22-го квітня 1899 року в Камянці Подільському, Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Людмилу і пасербицю Тамару з чоловіком Миколою Калюжним. Похорон відбувся 20-го січня 1984 року на цвинтарі Елмвуд в Ривер Ґров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Я. Берестянський, секр.

МИХАЙЛО МЕЛЬНИК, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., помер 24-го січня 1984 року на 68-му році життя. Нар. у Варсо, Н.Й. Членом УНС став 1917 року. Залишив у смутку дружину Стеллу, двох доньок Ненсі і Джови, сина Кеннета, чотирьох братів — Стефана, Генрі, Богдана, Івана та чотирьох внуків. Похорон відбувся 27-го січня 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр.

РОМАН ДАТКУН, член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ", Бриджпорті, Конн., помер 5-го лютого 1984 року на 45-му році життя. Нар. 1938 року в Тернополі, Західня Україна. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку маму і брата; сестру Л. Шумигору і Н. Чубату в Україні та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 8-го лютого 1984 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стретфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Тарас Сливінський, секр.

МИХАЙЛО БЕНДЕРСЬКИЙ, член УНС Відд. 311-го ім. св. Володимира в Джессупі, Па., помер 21-го січня 1984 року на 68-му році життя. Нар. 27-го серпня 1915 року в Джессупі. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Тересу. Похорон відбувся 25-го січня 1984 року на цвинтарі св. Еґнес в Форрест Ситі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
К. Федірко, секр.

ОЛЕГ ҐЕНЗА, член УНС Відд. 86-го Т-ва УСК в Ню Йорку, помер 25-го грудня 1983 року на 54-му році життя. Нар. 1930 року в селі Середне (біля Тернополя) в Україні. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Дарію, двох доньок Ольгу і Дарку і батька Михайла. Похорон відбувся 31-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Сєрант, секр.

ЮРКО ЛЕШАК, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па., помер 30-го грудня 1983 року на 69-му році життя. Нар. 1914 року в селі Теплиці, пов. Ярослав, Зах. Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Ксеню, дочку Марійку з мужем Креґі, брата Василя з родиною, брата Миколу з родиною, стрийка Павла з родиною в Польщі, та дальшу і ближчу родину. Похорон відбувся 4-го січня 1984 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Т. Дуда, секр.

ОЛЕНКА Й ЕРІК МАТКІВСЬКІ

Визначна юначка „Чорноморської Січі", Оленка Матківська, про яку згадано у статті „Визначні спортовці УСВТ 'Ч.Січ' — Тенісист Д. Нагірний" („Свобода" ч. 31 з 17-го лютого ц.р.) є рідною сестрою Еріка Матківського, а не Данила (чи Еріка!) Нагірного, як помилково було подано двічі у щоденнику. — Ред.

● РІЗНЕ ●

„МИ І СВІТ"
Річник 1983 або попередні по 4 долари. Річна передплата — 12 доларів.
ART MUSEUM, R.R. #2
Niagara Falls, Canada L2E 6S5

М. Точило-Колянківський
ГУМОРЕСКИ І САТИРИ
„Амбасадори", „Товпа"
Ціна з пересилкою: $9.00
ART MUSEUM, R.R. #2
Niagara Falls, Canada L2E 6S5

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS HILLS MONUMENTS
В БІЛЯНСЬКИЙ
WALTER BIELANSKI
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla.: (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

► Різне ◄

Одинокий, старшого віку, при добрім здоров'ю та матеріяльно забезпечений, хотів би мати
ПОМІЧНИКА-ГОСПОДИНЮ
жінку середнього віку. Умови за згодою.
Тел.: (212) 499-1534, Роман після 9-ої год. веч.

● FOR SALE ●

Arka Company Department Store
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
Прибори для писання писанок: фарби, писальця, віск, взори писанок, та все потрібне, разом з інструкціями.

КОБЗАР
ПОВНИЙ! У ЗОЛОТІ!! ПОКИ є - ЗА $21.-
N. S. CZARTORYSKY
91 — 2nd Avenue,
New York, N.Y. 10003

• FUNERAL DIRECTORS •

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416 or (516) 481-7460
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568